

الرَّجُلُ الْمَرْءُ

آموزش و پرورش ناحیه یک شهرستان سنج

تحلیل درس پنجم، فصل دوم ، فارسی پایه پازدهم

تدوین : رویا غفوری
دبیر ادبیات فارسی

ادبیات شمالی

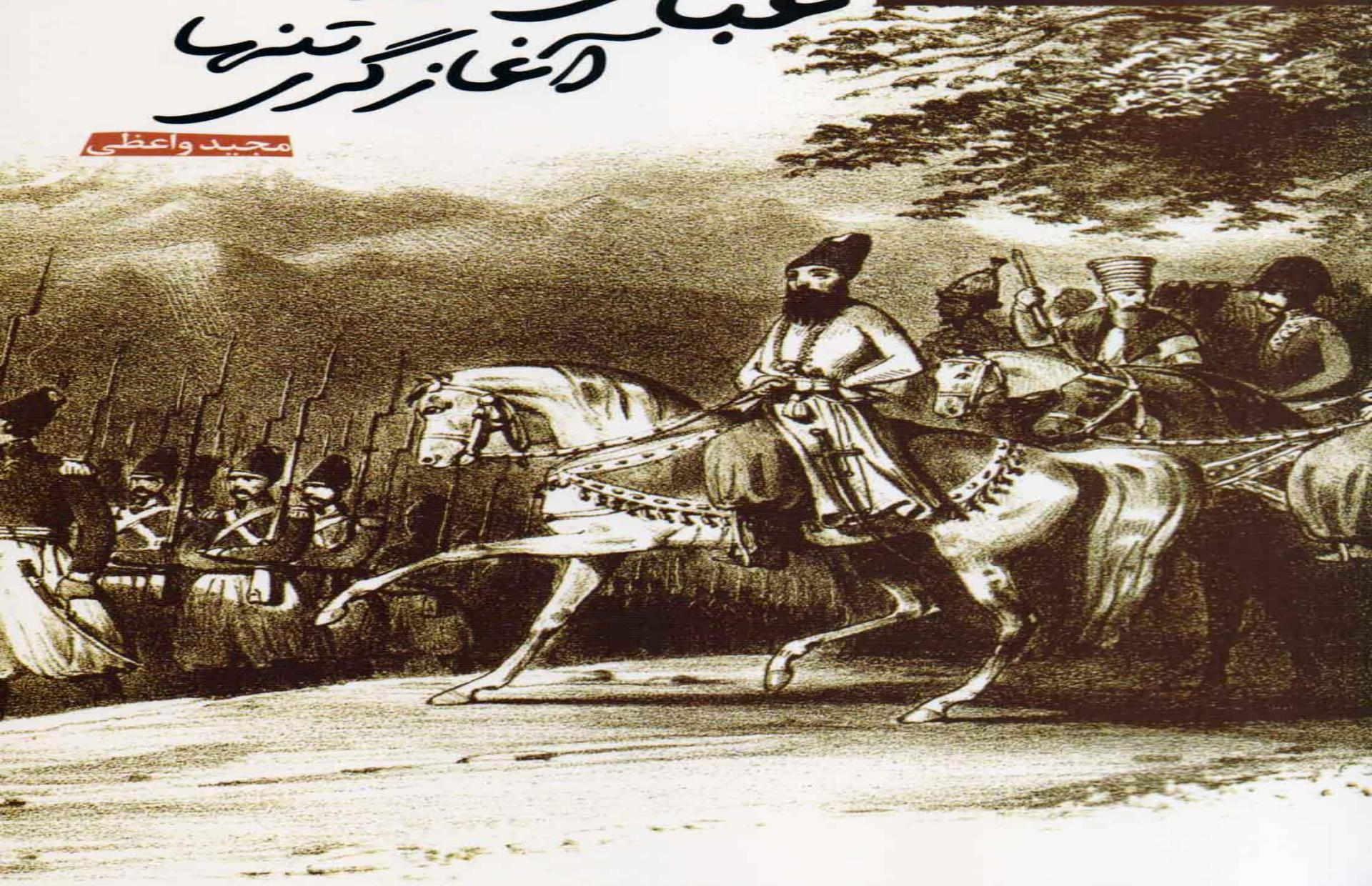
۴۰۰

درس پنجم: آغازگری تنها
کارگاه متن پژوهی
روان خوانی: تا غزل بعد ...

عبدالعزیز داغنگر

مجید واعظی

نیاوه اکو الام افغانستان را بخواست کرمانشاه

navidshahr.com

آغازگری تنها

نوجوانی میان بالا با بر و بازویی خوش تراش و رعناء، سوار بر اسبی سینه فراخ، پیش اپیش سپاه خود، دروازه های غربی تهران را با هیجان و شور بسیار به مقصد تبریز، پشت سر می گذاشت. فتحعلی شاه، به سفارش آغا محمد خان و با دریافت های شخصی خویش، فرزند دوم خود، عباس میرزا را با اعطای نشان ولایت‌عهدی، راهی دارالسلطنه تبریز کرده بود. تبریز، این شهر کهن، مرکز فرماندهی خط مقدم دفاع در برایر دست درازی های همسایه شمالی ایران، یعنی روسیه بود.

با کشته شدن آغا محمد خان، فتحعلی شاه بر تخت نشست.

فلمروریان میان بالا: کسی که قدش نه کوتاه باشد نه بلند؛ میان قد / بر؛ سینه، پهلو / خوش تراش: کسی که اندام زیبا و متناسب دارد، خوش اندام / رعناء: خوش قد و قامت / فراخ: وسیع، پهن، پهناور، گسترده / شور: ذوق، شوق، وجود / آغا: خاتون، بی‌بی، بانو، خانم، بیگم، زن، کلمه احترام که با نام شخص به خصوص با نام زنان و خواجه سرایان ذکر می‌شود. / اعطای: واگذاری، بخشش، عطا کردن / نشان: علامت، مдал، قطعه‌ای ساخته شده از طلا یا نقره که به افراد برجسته و نمونه برای قدردانی و بزرگداشت اهدا می‌شود. / ولایت‌عهدی: خلافت، قائم مقامی، نیابت، وکالت / دارالسلطنه: یا نیخت؛ در دوره صفوی و قاجار، عنوان بعضی از شهرها که شاهزاده یا ولی‌عهد در آن اقامت داشت. / کهن: باستانی، دیرینه، قدیمی، کهن /

آغازگری قتها

نوجوانی میان بالا با بر و بازویی خوش تراش و رعناء سوار بر اسبی سینه فراخ، پیش اپیش سپاه خود، دروازه های غربی تهران را با هیجان و شور بسیار به مقصد تبریز، پشت سر می گذاشت. فتحعلی شاه، به سفارش آغا محمد خان و با دریافت های شخصی خویش، فرزند دوم خود، عباس میرزا را با اعطای نشان ولایت عهدی، راهی دارالسلطنه تبریز کرده بود. تبریز، این شهر کهن، مرکز فرماندهی خط مقدم دفاع در برایر دست درازی های همسایه شمالی ایران، یعنی روسیه بود.

با کشته شدن آغا محمد خان، فتحعلی شاه بر تخت نشست.

پایتخت؛ در دوره صفوی و قاجار، عنوان بعضی از شهرها که شاهزاده یا ولیعهد در آن اقامه داشت. / کهن: باستانی، دیرینه، قدیمی، کهنه / خط مقدم: جبهه عباس میرزا، فتحعلی شاه، آغا محمد خان ← واژه های دارای «شاخ» ♦ عباس میرزا: «بدل» برای فرزند دوم خود قلمرو ادبی برو بازویی داشتن ← قدرت داشتن / خوش تراش بودن ← خوش اندامی / سینه فراخ بودن ← تومندی / پشت سر گذاشتن ← طی کردن، به پایان رساندن / دست درازی ← تجاوز و حمله

قلمرو فکری (مفهوم: برازنده و زیبایی)

آغازگری قتها

با کشته شدن آغا محمدخان، فتحعلی شاه بر تخت نشست. شاهزاده نوجوان، میرزا عیسی قائم مقام (قائم مقام اول، پدر ابوالقاسم) را نه تنها وزیر خردمند، بلکه مرشد و پدر معنوی خود می دانست و بی اذن و خواست او دست به کاری نمی زد. شوق وزیر اندیشمند و نیک خواه نیز به او کمتر از شوق ولیعهد به وزیر نبود؛ او در چشم‌های درشت، سیاه و گیرای عباس میرزا، یک جهان، معنی و کشش می دید و در امتداد نگاه متغیرش، افق‌های روشنِ تدبیر مُلک و رعیت پروردی را می خواند.

فلمروزیاتی فرزانه: دانشمند، دانا / قائم مقام: کسی که در جای کس دیگر قرار گیرد و کارهای او را انجام دهد، نایب، جانشین / خردمند: دارای خرد، عاقل، دانا، هوشیار / مرشد: پیر، پیشاوا، شیخ، قطب، مردکامل، مقتدا / اذن: اجازه، رخصت / کشش: جاذبه / امتداد: ادامه، درازا، دنباله، راستا / افق: چشم‌انداز، ناحیه، کرانه آسمان / مُلک: پادشاهی، بزرگی، عظمت / تدبیر: راهکار، چاره‌اندیشی، به پایان کاری نگریستن و در آن اندیشیدن / رعیت: عموم مردم، بندۀ، مردم تحت فرمان پادشاه، کسانی که به گشت و زرع برای یک مالک می‌پردازند.

فلمروادی دست به کاری نمی زد **﴿کنایه از﴾** هیچ کاری انجام نمی داد **﴿اً﴾** افق‌های تدبیر: اضافه تشبیه‌ی

فلموفکری (مفهوم: پیروی از خردمندان / شایستگی روحی و معنوی)

آغازگری قنها

یک قرن بیشتر است که اختلافات و جنگ‌های داخلی مثل کاردی بر پهلوی این کشور نشسته است. بزرگان طوايف و فرماندهان سپاه برای کسب تاج شاهی و رسیدن به حکومت ولایات به جان هم افتاده، کشور را همیان تاخت و تاز و کشتار و تباہی کردند، اما در این فاصله، اروپا قدم‌های بزرگی برای پیشرفت برداشته است. آنها کارگاه‌های متعدد صنعتی ساختند. کارخانه‌های توپ و تفنگ راه انداختند. دانشگاه‌های بزرگ برپا کردند. از همه مهم‌تر، نیروی دریایی عظیمی ترتیب دادند و کشتی‌ها و جهانگردان را به دورترین نقاط جهان فرستادند. ملت‌ها و قبایل مختلف که بوی پیشرفت اروپا به مشامشان نرسیده بود، با تیر و کمان و شمشیر نتوانستند از عهده مقابله بالشکر مجھهز به توپ و تفنگ آنها برآیند. به این ترتیب، دیارشان به تصرف قدرت‌های اروپایی درآمد.

آغازگری قتها

فلمرو ریانی طوایف: جمیع طایفه، قوم، تیره، گروه، دسته / تاج: کلاه جواهرنشان که پادشاهان بر سر گذارند، افسر، دیهیم / ولایات: جمع ولایت؛ مجموعه شهرهایی که تحت نظر والی اداره می‌شود؛ معادل شهرستان امروزی / تباہی: خرابی، فساد، نابودی / متعدد: گوناگون، متنوع، مختلف، بسیار / قبایل: جمیع قبیله، قبیله‌ها، گروه‌ها / ملت: مردم یک کشور / مشام: بویایی، شامه، بینی / مجہز: آفاده، تجهیز شده / دیار: خانه، محل، مسکن، شهر، قبیله / تصرف: تصاحب، تملک، اشغال، تسخیر، سلط، چیرگی / فلمرو ادبی مانند کردن اختلافات و جنگ‌های داخلی به کارد؛ تشبیه ♦ پهلوی کشور، بوی پیشرفت؛ اضافه استعاری ♦ تاج شاهی («مها») از قدرت و سلطنت ♦ به جان هم افتادن («کنایه») از نزاع و درگیری، جنگ / تاخت و تاز («کنایه») از حمله و جنگ / قدم‌های بزرگ برداشتن («کنایه») پیشرفت قابل ملاحظه ♦ توب و تفک («مها») از کلیه لوازم جنگی جدید / تیرو کمان و شمشیر («مها») از کلیه لوازم جنگی قدیمی ♦ بو به مشام رسیدن («کنایه») دریافت چیزی و متوجه شدن ♦ بوی پیشرفت؛ حس آمیزی فلمرو فکری (مفهوم: غلبه دشمن قدرتمند / قدرت علمی و صنعتی)

آغازگری قنها

اروپا قدم‌های بزرگی در راه علم و صنعت برداشته، اما ای کاش، پابه پای این پیشرفت‌ها، اخلاقِ علم و فن هم رشد می‌کرد؛ و گرنه تیر و کمان با همه زیان‌هایش، دست کم برای تاریخ انسان، کم ضررتر از توپ و تفنگ است.

فلمرو ادیس قدم برداشتن از کنایه از ← حرکت کردن → راه علم: اضافه تشبیه‌ای

فلمرو فکری (مفهوم: لزوم همراهی علم و اخلاق)

آغازگری تنها

نوروز ۱۱۸۳ هـ. ش. بود و عباس میرزا بعد از چند سال حضور در تبریز، خود را برای شرکت در مراسم سلام نوروزی شاه، به تهران رسانده بود. رقابت شاهزادگان در تقدیم هدایا و تلاششان برای باز کردن جای بیشتر در دل پدر، جلوه‌هایی از این بساط نوروزی بود. با این همه، مراسم آن سال با رسیدن خبر تحرک روس‌ها در شمال آذربایجان و گرجستان، تنها لعابی از تشریفات به رو داشت.

(فلم‌رو ریانی) رقابت: تلاش برای پیش‌گرفتن بر یکدیگر / جلوه: آشکار کردن، ظاهر ساختن، نمایش دادن / بساط: هر چیز گستردنی، مانند فرش، سفره / مراسم: آداب، آیین، تشریفات، رسوم، سفن، مناسک / تحرک: تکان، جنب‌وجوش، جنبش، حرکت، پویایی / لعب: ماده‌پوشش، روکش، آب دهان / تشریفات: آداب و رسوم خاص در پذیرایی‌های مهم و رسمی، جمع تشریف
رقابت شاهزادگان ... جلوه‌هایی بود: جمله سه‌جزئی با مسند

(فلم‌رو ادبی) روداشتن مراسم: استعاره (تشخیص): «جادر دل باز کردن»^۱ «کنایه از»^۲ مورد مهرومحبّت کسی واقع شدن / لعب داشتن^۳ «کنایه از»^۴ رونما و ظاهر کار

(فلم‌رو فکری) (مفهوم: خودنمایی و رقابت)

آغازگری تنها

داشت. دربار از درون در تب و تاب و التهاب بود. فکر حمله روس، بختک وار روی دربار چتیره زده بود. سران کشور و در رأسش فتحعلی شاه، در فکر تدارک سپاه برای مقابله با دست اندازی های روس ها بودند. شاه از قدرت همسایه شمالی خود، روسیه، کم و بیش آگاهی داشت؛ خبرهای تازه از سازمان ارتش و سلاح های پیشرفته و فراوان آن کشور، سایه وحشتی بر وجودش انداخته بود. اتحاد حاکم گرجستان با روسیه و رفتن به تحت الحمایگی آن، بریده شدن و از دست رفتن محض یک منطقه از ایران نبود، نشان از به هم خوردن توازن قوای دو کشور همسایه و برتری و چیرگی کشور رقیب بود. روسیه چشم طمع بر آذربایجان دوخته بود.

فلمرو ریاضی دربار: بارگاه، کاخ پادشاهی / تبوت: سوز و گداز، هیجان / التهاب: شعلهور شدن و برافروختن؛ مجاز آن‌آرامی، بی‌قراری، اضطراب / بختک: موجود خیالی یا سیاهی ای که بر روی شخص خوابیده می‌افتد؛ کابوس / چنبره زدن: چنبر زدن، حلقه زدن، به مسیر خمیده و حلقه‌وار جمع شدن / رأس: سر، بزرگ، مهترِ قوم / تدارک: آماده‌سازی، فراهم‌سازی / دست‌انداز: ناهمواری‌های خیابان، مشکل، گرفتاری / سلاح: هر وسیله‌ای که در جنگ به کار برود. / تحت الحمایگی: تحت الحمایه بودن؛ تحت الحمایه ویژگی کشور، سرزمین یا فردی که معمولاً به موجب پیمانی با یک کشور نیرومند، تحت حمایت او در می‌آید و در عوض، امتیازات و اختیاراتی به او می‌دهد. تحت الحمایگی در مورد یک کشور یا سرزمین،

آغازگری قتها

دشمن از درون در تپ و تاب و التهاب بود. فکر حمله روس، بختک وار روی دربار چنبره زده بود. سران کشور و در رأسش فتحعلی شاه، در فکر تدارک سپاه برای مقابله با دست اندازی های روس ها بودند. شاه از قدرت همسایه شمالی خود، روسیه، کم و بیش آگاهی داشت؛ خبرهای تازه از سازمان ارتقش و سلاح های پیشرفته و فراوان آن کشور، سایه وحشتی بر وجودش انداخته بود. اتحاد حاکم گرجستان با روسیه و رفتن به تحت الحمایگی آن، بریده شدن و از دست رفتن مغضن یک منطقه از ایران نبود، نشان از به هم خوردن توازن قوای دو کشور همسایه و برتری و چیرگی کشور رقیب بود. روسیه چشم طمع بر آذربایجان دوخته بود.

یکی از آشکال استعمار و مرحله ای قبل از تبدیل گامل به مستعمره است. / محفوظه، برای / توازن: تعادل، برابری / قوا: نیرو، نیروی نظامی، توانایی / چیرگی: تسلط، قهر، سیطره، استیلا، پیروزی / رقیب: آنکه می خواهد از کسی پیشی گیرد، حریف، مدعی / (فلکرو ادبی) در تپ و تاب و التهاب بودن «گناهه از» بی قراری و تشویش «مانند کردن فکر حمله روسیه به بختک: تشبیه» «چنبردن فکر: استعاره (تشخیص) / سایه وحشت: اضافه استعاری «بریده شدن «گناهه از» محروم شدن / از دست رفتن «گناهه از» نابود شدن / دست اندازی «گناهه از» ایجاد مزاحمت / چشم دوختن «گناهه از» طمع / روسیه «همه از» حکومت روسیه (فلکرو فکری) (مفهوم: حاکمیت ترس و اضطراب)

آغازگری تنها

صیح حركت فرار سید. آفتاپ داشت تیغ می کشید. گرد و غبار سپاهیان، آسمان تبریز را فرا گرفته بود. صداها و نعره های در هم شترهای حامل زنبورک، قاطرهای بارکش و اسب ها، با آهنگ شیپورها و طبل های جنگی در می آمیخت. سربازانی که اسب و تفنگ نداشتند، پشت سواران و تفنگ داران، مشتاقانه و مصمم قدم بر می داشتند. شور جنگ و دفاع در دل ها تنوره می کشید. چهره هایی که از خبر حمله روس در هم رفته بود، با تماسای شکوه سپاه، شکفته می شد. عباس میرزا پیشاپیش سپاه، سوار بر اسبی کوه پیکر و چابک، همچون معبدی که بر فراز تپه ای جلوه گری کند، دل از ناظران می برد.

قلمرو زبان تیغ: چاقو، خنجر، دشنه، شمشیر، شعاع، تابش / غبار: خاک نرم، گرد / نعره: فرید و فغان کردن با مدادی بلند / زنبورک: نوعی توپ جنگی کوچک دارای دو چرخ که در زمان صفویه و قاجاریه روی شتر می بستند. / قاطر: حیوانی بزرگتر از خر و کوچکتر از اسب که برای سواری و بارکشی مخصوصاً در راههای سخت و گوهستانی به کار می رود. / شیپور: از سازهای بادی با دهانه گشاد و شبیه سُرناکه معمولاً از فلز برنج ساخته می شود. / مشتاقانه: آرزومندانه، بالاشتیاق، با رغبت، عاشقانه / مصمم: با عزم، پر استقامت، قاطع / تنوره: دودکش، لوله حلی برای بالا رفتن دود / شکوه: شوگت، مهابت، هیبت / پیشاپیش: پیشتر از همه، جلوتر از همه / چابک: زرنگ، ماهر، زبردست / معبد: پرستشگاه، محل عبادت / تپه: برآمدگی در روی زمین از خاک یا شن، پشتہ بلند، تل گرد و غبار آسمان را فرا گرفته بود؛ جمله سه جزئی با مفعول

آغازگری تنها

صیحِ حرکت فرار سید. آفتاب داشت تیغ می کشید. گرد و غبار سپاهیان، آسمان تبریز را فرا گرفته بود. صداها و نعره های در هم شترهای حامل زنبورک، قاطرهای بارکش و اسب ها، با آهنگ شیپورها و طبل های جنگی در می آمیخت. سربازانی که اسب و تفنگ نداشتند، پشت سواران و تفنگ داران، مشتاقانه و مصمم قدم بر می داشتند. شور جنگ و دفاع در دل ها تنوره می کشید. چهره هایی که از خبر حمله روس در هم رفتند بود، با تماسای شکوه سپاه، شکفته می شد. عباس میرزا پیشاپیش سپاه، سوار بر اسبی کوه پیکر و چابک، همچون معبدی که بر فراز تپه ای جلوه گری کند، دل از ناظران می برد.

فلمندو ادبی تیغ کشیدن آفتاب،^(۱) شدت گرمای آفتاب،^(۲) مانند گردن پیکر اسب به کوه،^(۳) تشبیه،^(۴) چهره در هم گردن،^(۵) اظهار ناراحتی / شکفته

شدن،^(۶) خندان شدن،^(۷) مانند گردن عباس میرزا به معبد؛ تشبیه،^(۸) دل بُدن،^(۹) مشتاق شدن / تنوره کشیدن،^(۱۰) شعله ور شدن

فلمندو فکری (مفهوم: شور حمامی / شجاعت و بی باک)

آغازگری تنها

سپیده فردای گنجه با تهیب و صفیر گلوله‌های توب روس، باز شد. توده‌های دود و آتش و

گرد و غبار، با آخرین حلقه‌های شب درآمیختند. کسی شکفتن صبحی چنین را باور نداشت. شهری که داشت خود را برای استقبال از بهار آماده می‌کرد، اینک بسترِ فوران خشم و آز دشمن شده بود. با این همه، پیشگامی حاکم شهر، جوادخان، در دفاع و پیش مرگی فرزندان و برادرانش، شوری در جان‌ها می‌نهاد. نفوذ به حصار، با پایداری تفنگ داران میسر نشد. دشمن با بار خفتی بر دوش، وامانده ماندن و رفتن شده بود تا اینکه یکی از شب‌ها با خیانت گروهی از شهر، راه بر جی به روی محاصره‌گران باز شد و به دنبال آن، روس‌ها مثل مور و ملخ در پهنه شهر پراکنده شدند.

مردم با سنگ‌پاره، چوب‌دستی و ابزار دهقانی، در برابر مت加وزان ایستادند و سینه‌ها را سپر گلوله‌های آتشین ساختند. جوادخان همراه برادران و فرزندانش، چندین بار، خود را بیرون از حصار به صف آتش دشمن زد و حماسه‌ها آفرید. اجساد و زخمی‌های روس‌ها و مردم گنجه، مثل برگ‌های خزان‌زده، زمین را پوشانده بود. صفحه‌ای مقاومت مردمی یکی پس از دیگری می‌شکست. جوادخان و یارانش بی‌باکانه شمشیر می‌کشیدند. شهر عرصه روز محشر را به خاطر می‌آورد. گنجه با واپسین رمق‌هایش، زیر سقفی از دود و غبار نفس می‌کشید. دیری نگذشت پرچم روس‌ها در

خاکِ آغشته به خون بی‌گناهان به اهتزاز درآمد.

آغازگری قتها

فلمند: سپیده؛ سفیدی، روشنایی صبح / نهیب؛ فریاد بلند، به ویژه برای ترساندن یا اخطار کردن / صفير؛ صدای بلند و تیز / بستر؛ زمینه و امکان برای کاری، جای خواب، پهنه‌ای که آب بر آن جریان دارد. / **فَوران**؛ انفجار، جوشش، جهش / توپ؛ از ادوات جنگ با لوله بزرگ و دراز برای پرتاب گلوله به مسافت‌های دور / **توده**؛ هرچیزی که روی هم ریخته باشند، پشته، تل، عامه و انبوه مردم / شکفت؛ باز شدن غنچه گل و مانند آن، خندان شدن / **استقبال**؛ پیشنهاد یا مطلبی را با رضایت خاطر پذیرفتن، آمدن، پیشواز رفتن، پیش رفتن / آر؛ حرص، طمع، افزون‌خواهی / **پیشگامی**؛ پیشاهنگی، پیشتازی، پیشقدمی، ترقی، تعالی / **نفوذ**؛ فرورفتن در چیزی، تأثیر گذاشتن بر کسی، راه یافتن پنهانی در گروهی یا جایی به منظور هدفی / **حصار**؛ دیوار، زندان، قلعه، دز، جایی که از دشمن به آن پناه می‌برند. / **میسر**؛ امکان‌پذیر، شدنی، مقدور، ممکن / **خفت**؛ سرافکندگی، تحقیر، ذلت، خجالت، خواری، سبکی، سرشکستگی، بی‌اعتباری، شرم‌ساری / **برج**؛ کوشک، قلعه / پهنه؛ پهنا، وسعت، عرصه، میدان / **پراکنده**؛ پریشان، متفرق، نامنظم، متلاشی، منتشر / **خران**؛ برگریزان، پاییز / بی‌باکانه؛ بی‌مهابا، بدون ترس، شجاعانه / **عرضه**؛ میدان، فضای جلو عمارت، ساحت خانه، حیاط، جای وسیع / **محشر**؛ جای گرد آمدن مردم در روز رستاخیز، غوغای جنجال / **رمق**؛ نیرویی که باقی جان را نگه می‌دارد، تاب، توان، طاقت / **واپسین**؛ آخرین، بازپسین، فرجام، متاخر، نهایی / **اهتزاز**؛ جنبیدن

آغازگری قتها

فلمندو ادبی نهیب و صفیر گلوله‌های توب روس؛ استعاره (تشخیص) ♦ حلقه‌های شب؛ اضافهٔ تشییه‌ی ♦ شکفتن صبح؛ اضافهٔ استعاری ♦ شهری که داشت ... : شهر (+ مهار از) مردم شهر ♦ فوران خشم و آز؛ اضافهٔ استعاری ♦ بارخفت؛ اضافهٔ تشییه‌ی ♦ واماندۀ ماندن و رفتن شدن (+ کتابه از) بلا تکلیفی ♦ مانند کردن روس‌ها به مور و ملخ؛ تشییه ♦ سینه سپر کردن (+ کتابه از) مقاومت و جان‌فشاری / به صفر زدن (+ کتابه از) حمله کردن / آتش (+ مهار از) لوازم و سلاح‌های جنگی ♦ مانند کردن اجساد و زخمی‌های روس‌ها و مردم گنجه به برگ‌های خزان‌زده؛ تشییه ♦ شمشیر کشیدن (+ کتابه از) جنگ کردن ♦ شهر عرصه ... : شهر (+ مهار از) مردم شهر ♦ شهر عرصه روز محشر را به خاطرمی‌آورد؛ مانند کردن شهر به زمین روز قیامت ♦ گنجه با واپسین ... : گنجه (+ مهار از) مردم گنجه ♦ مانند کردن دود و غبار به سقف؛ تشییه ♦ صفر شکستن (+ کتابه از) حمله کردن و شکست دادن / به اهتزاز درآمدن پرچم (+ کتابه از) غلبه و چیرگی / آغشته به خون بودن خاک (+ کتابه از) کشتار مردم / خاک (+ مهار از) شهر و کشور فلمرو فکری (مفهوم: جنگاوری، شجاعت، غیرت، فداکاری برای دفاع از میهن / شکست با افتخار / خیانت خودی)

آغا زَگری تنها

خاکِ آغشته به خون بی گناهان به اهتزاز درآمد. بادهای اواخر زمستان، ناله‌های واماندگان را با بوی خون جوادخان و هزاران شجاع گنجه تا فراز قله‌های قفقاز می‌برد. نگاه فزون خواهانه و دهشت بار روس‌ها به فراتر از اینها دوخته شده بود.

نیروهای آماده در تبریز جمع شده بودند. سربازان و فرماندهان را پیش از آنکه حکم و سفارش حاکمان و خان‌ها در این مکان گرد آورده باشد، عشق به میهن و دفاع از حریم زندگی و هستی هم وطنانشان به اینجا کشانده بود.

فلمروزنامی وامانده: حیران، سرگردان، متوقف، خسته / فراز: بالا، بلندی، سربالایی / فزون: زیاد، علاوه / خان: امیر، رئیس ایل،

بزرگزاده / حریم: پیرامون و گردآگرد خانه، مکانی که حمایت و دفاع از آن واجب باشد. / دهشتبار: شگفت، عجیب

فلمروایتی بردن ناله توسط باد: استعاره (تشخیص) ◆ نگاه (نمایش) ◆ فکر ◆ دوخته شدن نگاه (نگاههای) ◆ فکر دور و درازداشتن

فلمروفکری (مفهوم: شور و از جان گذشتگی / وطن پرستی)

آغا زَگری تنها

به اینجا کشانده بود. مشاهدهٔ صحنه‌های ناب و توفندگی فرزندان میهن، برای رویارویی با دشمن، عباسِ جوان را به وجود می‌آورد و دلش را برای تحقیق آرمان‌های ملّی اش استوار و امیدوار می‌کرد. با وجود پایداری و جان‌فشنای بسیاری از مردم، سرسپردگی و خودفروختگی چند تن از دشمنان خانگی سبب شد دروازهٔ بخش‌های وسیع‌تری از قفقاز به روی دشمن باز شود. فرماندهٔ سپاه ایران،

فلمرورزی^۱ ناب: صاف، پاک، خالص، بی‌غش / توفنده: غرّنده، غوغایکننده / وجود: سرور، شادمانی و خوشی / آرمان: آرزو، امید، آرزوی

بزرگ / سرسپردگی: ارادت، اطاعت، فرمانبرداری، تسليم / خانگی: منسوب به خانه، داخلی / خودفروختگی: اجیری، جیره‌خواری، حقوق‌بگیری، مزدوری

فلمرورزی^۲ جان‌فشنای کردن: مقاومت و شهادت / خود فروختن: خیانت به هموطنان

فلمروفکری (مفهوم: امیدواری به پیروزی / خیانت و وحشت)

آغازگری تنها

فرمانده سپاه ایران، نیروهایش را در فاصله‌ای کوتاه‌تر از موعد پیش‌بینی شده، به کرانه‌های رود ارس رساند. قفقازِ زخم خورده و ستم دیده، نگاه منظر و یاری جویش را به جنوب، جایی که سپاه عباس میرزا حرکت آغاز کرده بود، دوخته بود. موج‌های سنگین و افسارگسیخته ارس، سدوار در برابر سپاه ایستاده بود و چشم ناظران را خیره می‌کرد.

در ایرانِ آن روز، دو دربار بود! دربار بزم و دربار رزم؛ بزم پدر، رزم پسر.

در ذهن عباس میرزا، تنها، معماًی افت و خیزهای جنگ و شکست‌ها و پیروزی‌های نبود که حضور سنگینی داشت، تجربهٔ شکست‌ها و مشاهدهٔ جهانی و رای جهان کشور خویش، در فراز و نشیب این نبردها، گستاخ بزرگی در اندیشهٔ پویایی او به جا گذاشته بود.

آغازگری قنها

فلمندو ریاضی موعد: هنگام، زمان / پیش‌بینی: احتیاط، عاقبت‌اندیشی / کران: طرف، گثار، حاشیه / گسیخته: بریده، پاره، دریده، قطع، گستته، منفصل، منقطع / افسار: تسمه و ریسمانی که به سر و گردن اسب و الاغ می‌بندند، دهنه، زمام، عنان، لجام، لگام، مهار / معماً: سخن رمزآمیز / افت و خیز: شکست و پیروزی / گستت: جدایی / پویا: متحرک، جستجوگر

فلمندو ادبی قفقاز رخم خورده و ستم دیده: تشخیص / «نگاه منتظر و یاری جو»: استعاره (تشخیص) «چشم دوختن کنایه ای» منتظر بودن، امید داشتن / افسار گسیختن کنایه ای رم کردن و فرار کردن؛ در اینجا: رها شدن (طوفانی شدن) «مانند کردن موج به سد؛ تشییه / معماً افت و خیز؛ اضافه تشییه‌یی» «دو دربار بودا دربار بزم و دربار رزم؛ بزم پدر، رزم پسر؛ تکرار واج‌های «د، ر، م، ب، ز»؛ واج‌آرایی «بزم، رزم - افت، خیز - فراز، نشیب»؛ تضاد «بزم، رزم»، «پدر، پسر»؛ جناس ناهمسان «دربار، رزم، بزم؛ تکرار «پدر، پسر؛ مراعات نظیر» افسار گسیخته بودن موج‌های ارس؛ استعاره

فلمندو فکری (مفهوم: جنگاوری و دفاع از میهن / ترجیح رزم بر بزم)

آغازگری تنها

نایب السلطنه رو کرد به حاضران و گفت: «افسران و فرماندهان شجاع، هم سنگران و یاران عزیز، غرض از گردهمایی امروز، بیان نکته‌هایی است که اهمیتشان کمتر از مسائل دفاع و جنگ نیست.

فلم روایی افسران: تاحداران، فرماندهان / غرض: قصد، مقصد، هدف / گردشگران: اجلس، خلاصه، نتیجه، همایش

آغازگری تنها

بر همگان مسلم است که شما جنگاوران سرافراز، در طول سال‌های دفاع، شجاعانه و مخلصانه جنگیدید و هرگز بار خفت و خوفی بر دوش نکشیدید. دلاوری‌ها و جان فشانی‌های سربازان فداکار و شما افسران عزیز، علی‌رغم محرومیت‌های فراوان تا به آنجا بود که دشمن را هم به تحسین و اعجاب وا داشت. با این حال، ما بسیاری از سرزمین‌های مادری و هموطنان و پاره‌های تن خود را در این سال‌ها از دست دادیم و مجبور به قبول شرایطی دشوار در عهدنامه ننگین گلستان شدیم.

فلمندو ریاضی مسلم: باور کرده شده، تسلیم شده، حتمی، قطعی / جنگاوران: جنگجویان، ستیزه‌جویان، شجاعان / سرافراز: بالند، بلندمرتبه، سربلند / مخلصانه: اخلاص‌آمیز، بی‌ریا، صادقانه / خوف: بیم، پروا، ترس، چین، رعب، واهمه، وحشت، هراس / دلاوری: جنگاوری، دلیری، رشادت، شجاعت، شهامت / علی‌رغم: برخلاف، بهناخواست، بهناخواه / تحسین: تعریف، تمجید، ثنا، ستایش، مدح / اعجاب: تعجب، حیرت، شگفتی / عهدنامه: پیمان و قرارداد مکتوب میان دو یا چند شخص یا دولت / ننگین: بدناه، رسوا، روسياه، رشت، شهر آور

فلمندو ادبی بار خفت: اضافه تشبیه‌ی «بر دوش کشیدن [کنایه‌ای]» مسئولیت پذیرفتن / پاره تن بودن [کنایه‌ای] عزیز بودن / از دست دادن [کنایه‌ای] محروم شدن / جان فشانی [کنایه‌ای] مقاومت و شهادت

فلمندو فکری (مفهوم: شجاعت و آزادگی / جان فشانی و ایثار / اجراء و پذیرش شرایط دشمنی)

آغازگری تنها

... پیشرفت و تمدن نمی‌تواند یک سویه و تک بُعدی باشد. افسر و سرباز ما زمانی از مرزهای وطنمان، خوب پاسداری می‌کنند که فکرشان از جانب میهن و اداره عالمنه و عادلانه ملک، ایمن باشد؛ همان‌گونه که ملت و دولت، زمانی به آسودگی، سر به کار خود خواهند داشت که بدانند ارتش آنها، ابزار و قدرت شایسته برای پاسداری از مرزها را دارد.

مردمی که به خانه‌های تاریک و بی‌دیریچه عادت کرده‌اند، از پنجره‌های باز و نورگیر، گریزان هستند؛ آخر چشمشان را می‌زند و خسته‌شان می‌کند. جنگ با افکار پوسیده، دشوارتر از جنگ رو در روی جبهه‌هاست. لازمه حضور و مبارزه در هر دو جبهه، عشق است. با این تفاوت که در جبهه بیرون، شجاعت کارسازتر است و در این یک، درایت.»

عباس میرزا، آغازگری تنها، **مجید واعظی**

آغازگری قنها

(فلمرو ریاضی) یکسویه: یکسو، منسوب به یکسو، یک طرفه / این: در امان، سالم، مصون، مطمئن / دریچه: در کوچک، پنجه / گریزان: گریزند، در حال فرار، در حال گریختن / جبهه: میدان جنگ / درایت: آگاهی، دانش، بینش

(فلمرو ادبی) سربه کار خود داشتن **استثنایاً** با خود بودن و با دیگران کاری نداشت «خانه‌های تاریک و بی دریچه» با «پنجه‌های بازو نورگیر»؛ تضاد چشم‌شان را می‌زند **استثنایاً** بیزاری و نفرت «خانه‌های تاریک و بی دریچه **استثنایاً** نا آگاهی و غفلت (افکار کهن) / پنجه‌های بازو نورگیر **استثنایاً** آگاهی و پیشرفت و توسعه

(فلمرو فکری) (مفهوم: دعوت به بیداری و پیشرفت و درایت / نگوہش بی خبری و غفلت)

دانش های زبانی درس پنجم

شاخص: از وابسته های پیشین است که گاهی پس از هسته هم به کار می رود و شامل القاب و عنوانی است که بدون نقش نما کنار هسته قرار می گیرد.

مثال: دکتر فروزانفر دانشمند بزرگی بود. (شاخص پیش از هسته)

Abbas سردار دلاوری بود. (شاخص پس از هسته)

توجه: ۱- اگر شاخص نقش نمای اضافه بگیرد، به هسته تبدیل می شود.

مثال: استاد همایی محقق توانمندی بود (استاد: شاخص) ← استاد دانشگاه ما جلال الدین همایی بود. (استاد: هسته)

۲- اگر پس از شاخص صفت یا مضاف الیه بیاید، هسته به بدل تبدیل می شود.

مثال: استاد فروزانفر کتاب شرح مثنوی شریف را نوشت. (استاد: شاخص، فروزانفر: هسته) ← استاد بزرگ، فروزانفر، کتاب شرح مثنوی شریف را نوشت. (استاد: هسته، بزرگ: صفت، فروزانفر: بدل)

دانش های زبانی درس پنجم

نمونه هایی از شاخص های پرکاربرد: امام، حضرت، سید، مولا، مولانا، ملا، آیت الله، دکتر، مهندس، سرکار، استوار، سرتیپ، سرهنگ، آقا،

خانم، دایی، خاله، عمو، عمه، شاه، میرزا ...

در عبارت زیر به ترکیب مشخص شده توجه کنید:

«پدرم با همین دوست قدیمی خود تمام خاطرات گذشته را مرور می کرد.»

◆ گروه اسمی مشخص شده نقش متممی دارد.

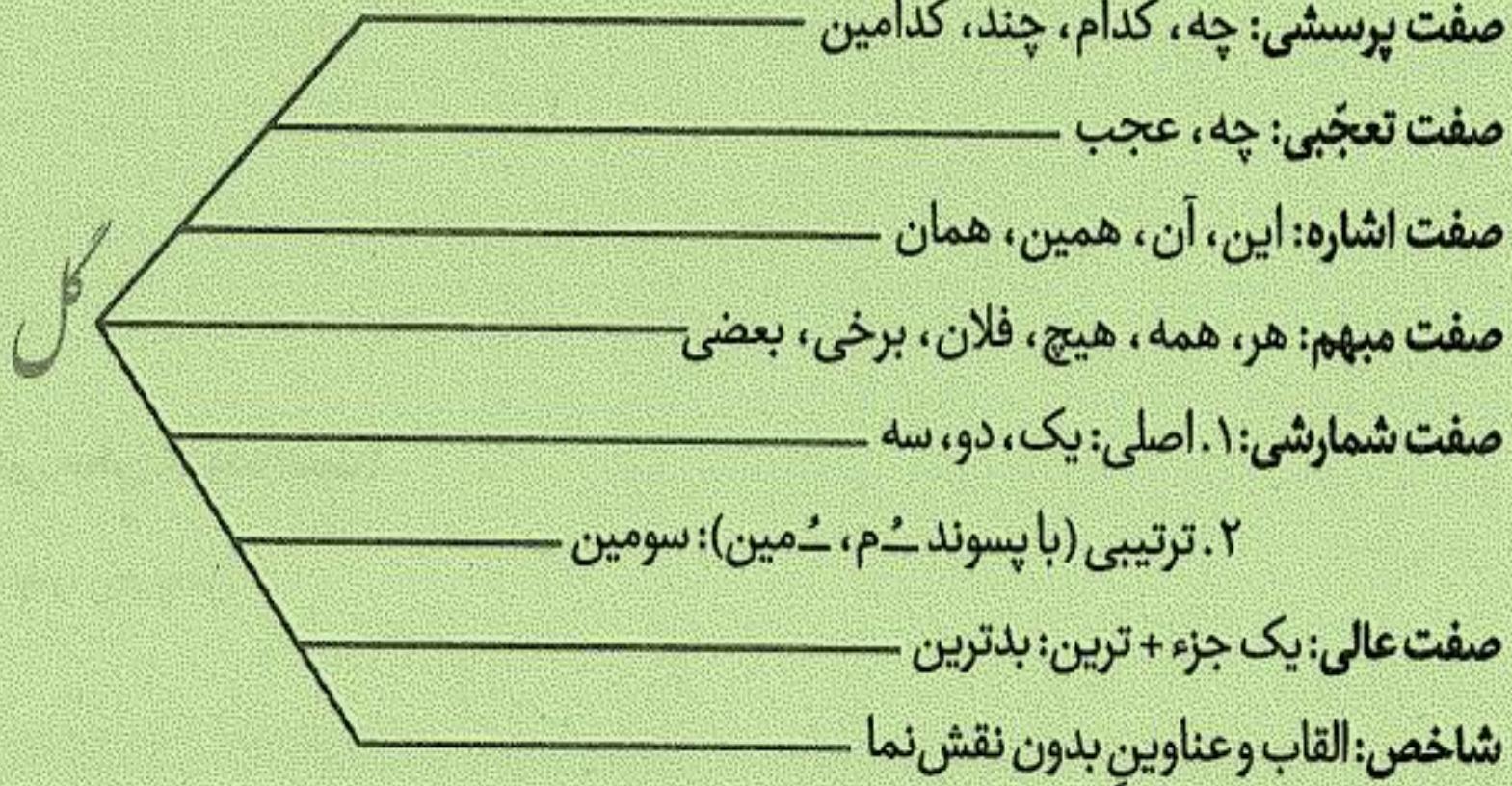
دانش های زبانی درس پنجم

- ◆ در هر جمله تعداد گروه با تعداد نقش‌های دستوری در آن جمله برابر است. (صفت‌ها و مضاف‌الیه‌ها در تعداد گروه‌ها تأثیری ندارند.)
- ◆ در هر جمله عادی و غیراستثنایی حداقل یک گروه اسمی و یک گروه فعلی وجود دارد.
- ◆ هسته گروه اسمی، اسم است که می‌تواند بایک یا چند واپسته پیشین و پسین همراه شود.
- ◆ هسته گروه اسمی پس از نقش‌نمای اضافه (ـ) قرار نمی‌گیرد و اولین واژه در گروه اسمی است که می‌توان به آن نقش‌نمای اضافه (ـ) افزود.
- ◆ در نمودار پیکانی زیر هسته و واپسته گروه اسمی نشان داده شده است:

دانش های زبانی درس پنجم

با توجه به نمودار «همین» وابسته پیشین، «دوست» هسته، «قدیمی» و «خود» وابسته های پسین هستند.
وابسته های پیشین گروه اسمی را در شکل زیر مشاهده کنید.

درس پنجم

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

۱ هم آوای کلمه «صفیر» را بنویسید و آن را در جمله ای به کار ببرید.

آقای نصرت‌الله آقامحمدی سفیر ایران در اتریش بودند.

۲ چهار «ترکیب اضافی» که اهمیت املاکی داشته باشند، از متن درس انتخاب کنید.

اعطای نشان - سفارش آغا محمد خان - بزرگان طوایف - تحت حمایگی آن

درس پنجم

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

۳ همان طور که می دانید، هر گروه اسمی، یک «هسته» دارد که می تواند با یک یا چند وابستهٔ پیشین و پسین همراه شود.

■ به انواع وابسته‌های پیشین توجه کنید:

- صفت پرسشی **کدام روز** ←
- صفت تعجبی **عجب روزی** ←
- صفت اشاره **آن روز** ←
- صفت مبهم **هر روز** ←
- صفت شمارشی اصلی **یک روز** ←
- صفت شمارشی ترتیبی (با پسوند ـ مین) **دومین روز** ←
- صفت عالی **بهترین روز** ←

قلمرو زبانی

کارگاه متن پژوهی

■ اینک با یک نوع دیگر از وابسته‌های پیشین آشنا می‌شویم:
شاخص: شاخص‌ها لقب‌ها و عنوان‌هایی هستند که بدون هیچ نشانه یا نقش نمایی، در کنار اسم قرار می‌گیرند.

مانند: «امام، علامه، استاد، آقا، حاجی، خاله، کدخدا، سرلشکر، مهندس و....»
توجه: شاخص‌ها کلماتی هستند که غالباً بی فاصله، پیش از هسته می‌آیند؛ این کلمات در جای دیگر می‌توانند هسته گروه اسمی، مضافق‌الیه و یا ... قرار بگیرند؛ در این صورت، شاخص محسوب نمی‌شوند.

مثال: - استاد معین، فرهنگ فارسی را در شش جلد تدوین کرده است.

هسته گروه اسمی - ایشان، استاد زبان و ادبیات فارسی بودند.

مضافق الیه - کتاب استاد، دربردارنده مطالب مفیدی است.

درس پنجم

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

■ اکنون واژه‌های زیر را یک بار به عنوان «شاخص» و بار دیگر به عنوان «هسته» گروه اسمی در جمله به کار ببرید.

■ سرهنگ:

سرهنگ: سرهنگ زندی از مردان بزرگ عرصه دفاع مقدس بودند. / او سرهنگ سپاه اسلام است.

سیند:

سیند: سیند هر تضی آوینی سیند شهداي اهل قلم بود.

درس پنجم

کارگاه متن پژوهی

قلمرو ادبی

۱ متن درس را از نظر نوع ادبی بررسی کنید.

ناتوجه به بیان عاطفی ماجراهای جنگ ایران و روسیه و ستایش دلاوری‌ها و وطن‌دوستی‌ها، نوع ادبی متن، غنایمی بازمیله حمامی است.

درس نهم

کارگاه متن پژوهی

قلمرو ادبی

برای هریک از آرایه‌های زیر، نمونه‌ای از بند هشتم درس (مردم با سنگ پاره ...) انتخاب کنید و بنویسید.

آرایه ادبی	نمونه
تشبیه	تشبیه سینه به سپر، اجساد به برگ خزان
کنایه	سینه سپر کردن ← کنایه از مقاومت
تشریح	نسبت دادن «نفس کشیدن» به گنجه

قلمرو ادبی

- ۳ در عبارت زیر، بهره‌گیری از کدام آرایه‌های ادبی بر زبانی سخن افزوده است؟
- در ایران آن روز، دو دربار بود! دربار بزم و دربار رزم؛ بزم پدر، رزم پسر!

نکار صامت‌های «دراهم‌ب، ر»؛ واج‌آرایی / «بزم، رزم» و «پدر، پسر»؛ حناش ناهمسان / دربار، رزم، بزم؛ تکرار (واژه‌آرایی) / مراعات لطیف؛ بد، بسر

درست نجفی کارگاه متن پژوهی

قلمرو فکری

- چه عاملی عباس میرزا را برای تحقیق آرمان‌های ملی، استوارتر و امیدوارتر می‌کرد؟
مشاهدهٔ صحنه‌های ناب و توفندگی فرزندان میهن، برای رویارویی با دشمن، عباس جوان را به وجود می‌آورد و دلش را برای تحقیق آرمان‌های ملی اش استوار و امیدوار می‌کرد.
- در عبارت زیر، مقصود نویسنده از قسمت‌های مشخص شده چیست؟

«مردمی که به خانه‌های تاریک و بی دریچه عادت کرده‌اند، از پنجره‌های باز و نورگیر گریزان

آگاهی و دانش مردم

جهل و نادانی مردم ترسو هستند.»

قلمرو فکری

۳ با توجه به بیت زیر، شخصیت «عباس میرزا» را تحلیل نمایید.

چون شیر به خود سپه شکن باش   فرزند خصال خویشتن باش   نظامی

فردی میهن دوست که کاملاً شجاعانه تا پای جان از کشور و مردم گشورش در مقابل صفاتی پی در پی دشمن دفاع می‌کند. (الْكَا به نفس و

دوري از وابستگي)

کامور بخشایش

درس پنجم

روان خوانی

تا غزل بعد...

چند ماه از ورودم به زندان موصل ۴ می‌گذشت که متوجه شدم، چند نفر از بچه‌ها در اردوگاه سواد چندانی ندارند و خواندن و نوشتن برایشان سخت است. تصمیم گرفتم برای استفاده بهتر از وقتی، با برنامه‌ریزی منظم، خواندن و نوشتن به آنان یاد دهم.

برای شروع، به آمار دقیق بی‌سوادان نیاز داشتم که از طریق دو سه نفر از بچه‌ها به آن دست پیدا کردم؛ از مجموع هزار و پانصد نفر، تنها پنج نفر کم سواد بودند.

فلمندو ربانی موصل: شهری است در عراق / طریق: راه، روش □ «چند نفر از بچه‌ها سواد چندانی ندارند.»: نهاد + مفعول + فعل / سواد:

مفعول / «خواندن و نوشتن برایشان سخت است.»: نهاد + مسند + فعل (خواندن: نهاد / نوشتن: معطوف به نهاد)

فلمندو ادبی دست پیدا کردن **[[کایه]]** یافتن و رسیدن به چیزی

فلمندو فکری (مفهوم: همدلی و توجه به همنوع)

درس پنجم

روان خوانی

تاغزل بعد...

یک روز آنها را جمع کردم و تصمیمم را برایشان گفتم؛ با خوشحالی پذیرفتند و گفتند: «ما هم دوست داریم مثل بقیه، خودمان برای خانواده‌مان نامه بنویسیم و نامه‌های آنها را بخوانیم.» به آنها قول دادم در طول دوره اسارت آنها را باسواد کنم.

جلسات تدریس را شروع کردم. مشکل اصلی کاغذ بود. به جای کاغذ از مقواهای پودر رخت‌شویی استفاده کردم و آموزش را با حروف الفبا شروع کردم. قرارشده هفته‌ای چهار جلسه درس داشته باشیم؛ اما به خاطر محدودیت‌های اردوگاه و آسایشگاه، عملاً در هفته، دو جلسه بیشتر نمی‌توانستیم برگزار کنیم.

فالخواهی اسارت: اسیری، حبس، زندانی، گرفتاری / مقوای کاغذ سفت و فنجنه برای ساختن جلد کتاب یا دفتر دیگر / آسایشگاه

محل استراحت / اردوگاه: بازداشتگاه زندانیان سیاسی یا اسرای جنگی، محل تعقیع اسرا / محدودیت: حصر، تنگنا، قید، کمبود

درس پنجم

روان خوانی

تاغزل بعد...

شغل معلمی بود و به همین دلیل تمام توانم را برای آموزش خواندن و نوشتan با شیوه‌ای درست، به کار بستم. کار مشکلی بود، هیچ متنی در دست نداشتیم؛ حتی اگر یک جلد کتاب کلاس اول دبستان در اختیارم بود، خیلی زود به هدفم می‌رسیدم؛ اما نبود!

از آنجاکه شکل کلی آموزش دوره‌های اول تا پنجم ابتدایی در ذهنم بود، با همان ذهنیت سعی کردم برایشان کتاب درسی درست کنم. از دوستانم در این مورد خیلی کمک می‌گرفتم. مشکل کاغذ و خودکار را هم آنها حل می‌کردند. یک اراده جمعی پشت این کار بود و کارها خوب پیش می‌رفت. به ذهنم فشار می‌آوردم ببینم در فارسی اول دبستان چه داستان‌ها و قصه‌هایی آموخته‌ام تا همان‌ها را به دوستانم یاد بدهم.

(فلسفه‌ریاضی) ذهنیت: نوع تفکر، یعنی، ذهنی بودن یک اراده جمعی پشت این کار بود؛ جملهٔ دو جزئی (فعل «بود») در معنای «وجود داشت»)

(فلسفه‌ادبی) به کاریستن (کتابه‌ای) انجام دادن، استفاده کردن / در دست نداشتن (کتابه‌ای) محروم بودن / به ذهن فشار آوردن (کتابه‌ای) به یاد آوردن

درس پنجم

روان‌خوانی

تاغزل بعد...

در این کار از مشاوره با معلم هم آسایشگاهی ام، «عباس درمان» و شخصیت دانشمند و فرزانه، حاج آقا «کرامت شیرازی»، بهره بردم و آنها دریغ نکردند. ایام خوبی بود. ظرف چند ماه به اندازه یک سال تحصیلی با آنها کار کردم. پیشرفت خوبی داشتند. با مشورت دوستان، کارنامه تحصیلی برایشان درست کردم. این کارنامه، همان مقواهای کوچک بود که یکی از دوستان روی آن نقاشی‌هایی انجام داد و خطاط مشهور آسایشگاه، آقای «شاپیق»، از بچه‌های یزد که روحانی هم بود، با خط زیبای خودش، متن آن را نوشت.

(فلسفه‌ریاضی) فرزانه: عالم، دانشمند، عاقل، خردمند، شریف، پاکنژاد / کرامت: سعادت، جوانمردی، بخشندگی / دریغ: افسوس،

اندوه، پشیمانی، تأسف / شایق: آرزومند، فشلاق (پیشرفت خوبی داشتند: نهاد + مفعول + فعل

(فلسفه‌فکری) (مفهوم: استفاده از تجربه افراد بالغ‌تر)

درس نهم

روان خوانی

تا غزل بعد...

مراسم کوچکی در آسایشگاه گرفتیم و این لوح‌ها را به بچه‌ها دادیم. بی‌نهایت خوشحال بودند هم از اینکه دارند با سواد می‌شوند و هم اینکه کارنامه می‌گیرند. تازه وقتی بهشان گفتم قصد دارم آنها را تا پایه پنجم پیش ببرم، خوشحال‌تر شدند. پایه دوم را پس از وقفه دو سه هفته‌ای با همان جمع دوستان شروع کردم. تکیه اصلی، روی خواندن و نوشتمن بود، اما سعی کردم از درس‌های دیگر هم مطالبی به آنها بیاموزم؛ مثلاً حساب و جدول ضرب را در پایه‌های سوم و چهارم و پنجم به مرور به آنها یاد دادم. درباره علوم، مسائل معمولی از هر آنچه به ذهنم می‌آمد، به آنها می‌آموختم. تلاش و کوشش آنها در دوره آموزش، مرا هم به وجود می‌آورد. گاهی سختی‌ها و محدودیت‌های آسایشگاه و یا دلتنتگی‌های دوری از خانواده به من فشار می‌آورد و برآن می‌شدم جلسه آن روز را تعطیل کنم، اما بچه‌ها آن قدر ذوق و شوق داشتند که نیم ساعت قبل از زمان مقرر دنبالم می‌آمدند و به قول خودمان قربان صدقه‌ام می‌رفتند؛ دورم می‌نشستند و آماده می‌شدند تا درس را شروع کنم؛ من هم «نه» نمی‌گفتم.

فلمندو ریانی وقفه: فاصله زمانی کوتاه، درنگ، ایست / مرور: رفتن، گذشتن، گذر کردن، مطالعه اجمالی کتاب، سپری شدن / وجود: سرور، شادمانی، خوشی / ذوق: خوشی، نشاط، چشیدن مزه‌چیزی، آزمودن طعم چیزی / شوق: آرزومندی، اشتیاق، دل‌بستگی، ذوق، رغبت، شور، علاقه، هوس / مقرّر: معلوم، تعیین‌شده **جمله‌های:** این لوح‌ها را به بچه‌ها دادیم، به آنها می‌آموختم؛ نهاد + مفعول + متمم + فعل

فلمندو ادبی دلتنتگی **«کنایه‌ای»** غمگینی / قربان صدقه رفتن **«کنایه‌ای»** تعریف و تمجید کردن

فلمندو فکری (مفهوم: مستمع صاحب سخن را بر سر ذوق آورد.)

درس نهم

روان خوانی

تاغزل بعد...

زمان می گذشت و تلاش من برای آموزش این چند اسیر، جدی‌تر می‌شد. رغبت آنها زمانی افزون‌تر شد که آرام آرام، خواندن قرآن و نهج‌البلاغه را شروع کردند؛ البته نه خیلی روان. می‌گفتند تا زمانی که نهج‌البلاغه را به صورت روان و آسان نخوانیم، درس خواندن را ادامه می‌دهیم. همین‌طور هم شد. از آن بچه‌ها فقط نام حسن قانع که بچه مشهد بود، یادم هست و نام بقیه را فراموش کرده‌ام. باید این نکته را هم بگوییم که این برنامه، ایامی اجرا می‌شد که رفت و آمد بچه‌ها به آسایشگاه‌های دیگر آزاد بود.

مدت‌ها گذشت تا اینکه شاگردانم موفق شدند به آسانی و راحتی قرآن و نهج‌البلاغه بخوانند. روز آخری که کلاس‌هایمان به طور کامل تعطیل می‌شد، مراسم مفصلی می‌گرفتیم. از سهم خودم، هدیه‌ای تهییه کردم و در آن مراسم به آنها دادم. خیلی خوشحال بودند؛ چون کارنامه سال پنجم دبستان را در دست گرفته بودند. می‌توانستند قرآن و نهج‌البلاغه بخوانند، برای خانواده‌شان نامه بنویسند و نامه‌های آنها را بخوانند.

فلم‌روزی رغبت: میل، اراده، آرزو / روان: جاری، متدالول ساده / قانع: کسی که به آنچه قسمت و بهره‌اش شده راضی و خشنود باشد، سازگار، صرفه‌جو / ایام: جمع‌یوم، روزها، روزگارها، دوران / مفصل: طولانی، مبسوط، مشروح

فلم‌روفکری (مفهوم: خوشحالی و شادمانی بچه‌ها از خواندن قرآن و نهج‌البلاغه)

درس نهم

روان‌خوانی

تاغزل بعد...

نکته جالب در این اردوگاه، آشتایی عده‌ای از اسرا به زبان‌های انگلیسی، آلمانی و ایتالیایی بود که سعی می‌کردند با برگزاری کلاس‌های آموزشی به بچه‌های علاقه‌مند، زبان خارجی یاد دهند. نکته جالب‌تر اینکه صلیب سرخ، تمام نیازهای آموزشی آنها را تأمین می‌کرد؛ هر کتابی درباره آن زبان می‌خواستند، برایشان می‌آورد. دعا خواندن در آسایشگاه‌ها ممنوع بود. اگر بعضی‌ها می‌فهمیدند در آسایشگاهی دعا خوانده می‌شود، همه را زندانی می‌کردند و به بچه‌ها اجازه بیرون آمدن از آسایشگاه نمی‌دادند. با وجود این، بچه‌ها از هر فرصتی برای خواندن دعا استفاده می‌کردند. برای اعیاد مذهبی و مناسبات‌های انقلابی هم برنامه‌هایی تدارک دیده بودم. با آنکه بعضی‌ها همیشه تأکید داشتند سرود و تئاتر در آسایشگاه ممنوع است، اما از مجموع بچه‌های علاقه‌مند و خوش صدا، گروه سرودی تشکیل دادم که اغلب سرودهای انقلابی اوایل انقلاب را می‌خواندند. گاهی هم خودشان دست و پا شکسته سرودهایی می‌نوشتند و همان را تمرین می‌کردند و می‌خواندند.

فلمروزیانی صلیب سرخ: عنوان سازمانی بین‌المللی که برای کاهش آلام انسانی و حفظ و پیشرفت بهداشت عمومی و برطبق موافقت‌نامه ژنو (۱۸۶۴) و همکاری ۱۶ کشور تشکیل شد. در ۸۸ کشور، جمعیت داوطلبان صلیب سرخ وجود داشت که در جنگ‌ها به عنوان نیروی بی‌طرف به کمک بیماران و آسیب‌دیدگان می‌پرداختند. / بعضی: نیروهای ارتش عراق در زمان صدام / تدارک: تهیه کردن، آماده ساختن / اعیاد: جمع‌عید، روز فراهم آمدن قوه، روز جشن اهل اسلام

فلمروزی (مفهوم: برپایی مراسم و مناسبات‌ها با وجود محدودیت‌ها)

درس نهم

روان‌خوانی

تاغزل بعد...

کارم شده بود برگزاری کلاس و آموزش؛ از صبح تا شب، در هر فرصت ممکن؛ این برنامه‌ها برای آن بود که شور و هیجان بچه‌ها از عمق دلشان بجوشد و تخلیه روانی شوند. از نوجوانی به مقاله‌نویسی و دکلمه‌خوانی علاقه خاصی داشتم. از طبع شعر هم برخوردار بودم و همین ویژگی‌ها باعث شده بود مقالات خوبی بنویسم. البته دکلمه‌خوانی ظرافت‌های خاص خودش را دارد. باید با حرکات دست و چشم، آن هم به صورت موزون، محتوای مقاله را به مخاطب ارائه داد؛ مثلاً وقتی از آسمان می‌گویی، باید با دست به آسمان اشاره کنی و با حرکات چشم و سر، جذابیت متن را برای طرف مقابل افزایش دهی.

فلسفه دکلمه: خواندن فطیبی با هدایی بلند و حالتی تأثیرگذار / طبع: ذات، سرشت / تخلیه روانی: خارج کردن هیجانات درونی / طبع:

ذوق، قریبده شاعری / موزون: همانند، فوش نوا / جاذبیت: دلربایی، گیرایی، هلاقت

درس پنجم

روان خوانی

تاغزل بعد...

موقع خواندن دکلمه‌های حماسی، شور و حال خاصی پیدا می‌کردم و همین حس را به بچه‌ها منتقل می‌کردم. تا پایان مقاله‌خوانی، جیک هیچ کس در نمی‌آمد.

در دوران اسارت سعی می‌کردم مقاله‌نویسی و دکلمه‌خوانی را به هر مناسبتی اجرا کنم و روحیه خودم و دیگر اسرا را در برابر سختی‌ها و مشکلات اسارت افزایش دهم. در جلسات شعرخوانی هم اغلب این شعر را می‌خواندم که همه را به وجود می‌آورد و بعد در غم فرو می‌برد:

فلفروریانی حفاسی: هنسوب به حفاسه، اشعار حفاس، اشعار رزقی / شور: ذوق، شوق، وجده، هیجان / اغلب: غالبتر، چیره‌تر

بیشتر، بیشتر اوقات («در دوران اسارت سعی می‌کردم»: نهاد + مفعول + فعل)

فلفرور ادبی: چیک هیچ کس در نیامدن (ئنایه‌ا) بی صدا و ساكت بودن / در غم فرو رفتن (ئنایه‌ا) غمگین بودن

درستن خجّم

روان خوانی

تاغزّل بعد...

آبی تراز آنسیم که بی رنگ بسیریم از شیشه نبودیم که با گنگ بسیریم

فلمرو رباتیک بیت چهار جمله دارد. (الگوی جمله اول و سوم: نهاد + مسنده + فعل / الگوی جمله دوم و چهارم: نهاد + فعل) آبی تراز آن، از شیشه: مسنده

فلمرو ادبی شیشه، سنگ: تضاد آبی تربودن $\rightarrow$ زنده بودن $\leftarrow$ کنایه از $\rightarrow$ بی اثری و بی ثمری / شیشه

بودن $\leftarrow$ کنایه از $\rightarrow$ ضعف و شکنندگی $\diamond$ سنگ $\rightarrow$ نهاد $\rightarrow$ سختی و ظلم $\diamond$ سنگ $\rightarrow$ استعاء $\rightarrow$ ظلم $\diamond$ رنگ، سنگ: جناس ناهمسان

فلمرو فکری ما مانند رنگ آبی زنده تراز آن هستیم که با مردن نابود شویم و نامی (اثری) از ما باقی نماند و مانند شیشه، ضعیف و ناتوان نیستیم که در

برابر سنگ ظلم و ستم شما بشکنیم. (مفهوم: مقاومت و پایداری / حیات جاودا)

درس پنجم

روان خوانی

تا غزل بعد...

فرصت بدء ای روح جنون تا غزل بعد
در غیرت مانیست که در نگاه بمیریم

فلسفه‌رباتی جنون: شیفتگی، شیدایی، شوریدگی / غیرت: حمیت، تعصب بیت چهار جمله دارد. (متهم جمله اول به قرینه حذف

شده است). ♦ فرصة: مفعول / ♦ روح جنون، غیرت ما: ترکیب اضافی / غزل بعد: ترکیب وصفی

فلسفه‌ادبی مورد خطاب قرار گرفتن «روح»: استعاره (تشخیص) ♦ تا، ما: جناس ناهمسان

فلسفه‌فکری ای عشق، که روح جنون و دیوانگی عاشقانه ما هستی، به ما فرصتی بدء تا غزل عاشقانه دیگری هم بسرایم، برای اینکه از غیرت و

مردانگی ما به دور است که در برابر ظلم و ستم نایبود شویم. (مفهوم: عشق و جاودانگی / مقاومت و غلبه بر مرگ / پایداری و مقاومت)

درس پنجم

روان‌خوانی

تاغزل بعد...

خیلی‌ها با شنیدن این شعر، به یاد وطن به گریه می‌افتدند. به نوعی بیان و شرح حال ما در اسارت بود.

هر کسی مشغول کاری بود؛ از کارهای گروهی گرفته تا فردی. بعضی بچه‌های خوش‌ذوق، عروسک‌هایی درست کرده بودند که با آنها خیمه‌شب‌بازی راه می‌انداختند. برنامه‌های نمایشی آنها که معمولاً با قصه‌ای همراه بود، هم آموزنده بود، هم سرگرم کننده. البته هیچ‌گونه امکاناتی برای اجرا نداشتیم؛ مثلاً اگر قرار بود در صحنه، سماوری باشد، تصویر آن سماور را روی مقوا می‌کشیدند یا مثلاً داس کشاورز را از مقوا می‌ساختیم.

فلمند رانی خیمه‌شب‌بازی: نمایش عروسکی / خوش‌ذوق: خوش‌سليقه، خوش‌قريجه

درس پنجم

روان خوانی

تاغزل بعد...

برنامه‌ای که هیچ وقت تعطیل نمی‌شد، مسابقات ورزشی بود؛ والیال و فوتbal همیشه پا بر جا بود و همیشه هم برای بچه‌ها تازگی داشت. شور و هیجان خاصی در وجود بچه‌ها می‌دوید. انگاران تازه می‌گرفتند، هر مسابقه‌ای هم، حرف و حدیث‌های زیادی را به دنبال داشت.

بعد از یارکشی، گُریخوانی بچه‌ها تا روز مسابقه ادامه می‌یافت. بعد از مسابقه هم بحث بردو باختها چند روز طول می‌کشید. حسابی ذهن بچه‌ها درگیر می‌شد و اجرای همین مسابقه‌ها و بازی‌ها و دویدن‌ها، بچه‌ها را به لحاظ روحی و جسمی تقویت می‌کرد.

فلم‌واری اجرای همین مسابقه‌ها ... تقویت می‌کرد: نهاد + مفعول + فعل

فلم‌واری پابرجا بودن استواری و مقاومت / جان تازه گرفتن نیرو و قوت گرفتن

درستن خجّم

روان‌خوانی

تاغزّل بعد...

در این میان بودند بچه‌هایی که در برنامه‌ها مشارکت نداشتند. این تعداد اندک، وقتی آیه یاآس می‌خوانندند، در روحیه دیگران بی‌تأثیر نبود؛ هرچند این تأثیر زیاد نبود، اما به هر حال، نور امید را در دل بچه‌ها کم رنگ می‌کرد. ما نمی‌خواستیم این طور باشد.

آنها روحیه ضعیفی داشتند؛ انگار از همه بریده بودند و حتی کورسویی از امید در دلشان پیدا نبود. فقط منتظر طلوع و غروب خورشید بودند تا روز را به شب برسانند. با همه اینها تلاش می‌کردم از برنامه‌ها فاصله نگیرند. همیشه از آنها می‌خواستم در برنامه‌ها مشارکت کنند. حرفشان این بود که استعداد و هنر این کارها را ندارند، ولی بهشان روحیه می‌دادم و می‌گفتم: «همه ما مثل همیم. این حرفا نیس. اگه دوس ندارین تو اجرای برنامه‌ها شرکت کنین، بیاین بین بچه‌ها و با اوナ برنامه رو تماشا کنین و نظر بدین؛ این واسه ما خیلی مهم و بالارزشه.»

دوست نداشتیم از بچه‌ها فاصله بگیرند یا احساس طرد شدن کنند. شاید هم در بعضی موارد حق داشتند منزوی شوند؛ چون به هر حال همیشه افراط و تفریط‌های بعضی‌ها، مشکلاتی ایجاد می‌کرد یا اختلاف سلیقه‌ها به حدی بالا می‌گرفت که بعضی‌ها ترجیح می‌دادند در برنامه‌های عمومی مشارکت نداشته باشند، اما سختی اسارت فراتر از این بود که کسی بتواند گوشۀ دیوار بنشیند، در هیچ برنامه‌ای شرکت نکند و به راحتی وقت بگذراند. واقعاً سخت بود، عقربه‌ها تنبل شده بودند؛ شاید هم مرده. گاه احساس می‌کردیم که یک روز اسارت، به اندازه هفته‌ها و ماه‌های روزهایی که آزاد بودیم، طول می‌کشید.

درس پنجم

روان خوانی

تا غزل بعد...

کورسو: نور اندک، روشنایی کم / استعداد: توانایی ذهنی و فطری برای انجام دادن یا فراگرفتن کاری / طرد: اخراج،

تبیعد، دور کردن، راندن، تاراندن / منزوی: گوشنهنشین، گوشهگیر / ترجیح: اولویت، برتری، تقدّم، رجحان، هزیّت / افراط: از حد

درگذشتن، زیاده روی، مقابل تفریط / تفریط: گوتاهی کردن در کاری

آیه یأس خواندن (آنچه از) نامیدی / بزیدن از همه (آنچه از) رها کردن همه نور امید، آیه یأس: اضافه تشبیه‌ی آنچه از تنبیل شدن

عقربه‌ها: استعاره (تشخیص)

درس پنجم

روان خوانی

تاغزل بعد...

در شرایط سخت و طاقت‌فرسای اسارت باید کاری می‌کردیم که زمان بگذرد و سختی‌ها قابل تحمل‌تر شود. در آن روزهای غربت، نیازمند دلگرمی و امید بودیم تا روحمان در زندان بعضی‌ها نپوسد. اگر مقاومتِ روح می‌شکست، زندگی خیلی سخت‌تر می‌شد؛ چرا که دشمن هر لحظه در کمین کسانی بود که به قول خودمان کم آورده بودند؛ کسانی که به بهای اندک، خیلی چیزها را زیر پا می‌گذاشتند. ما تلاش می‌کردیم چنین بلاایی سرمان نیاید....

زندان موصل، (خاطرات اسیر آزاد شده، اصغر رباط جزی)،

کامور بخشایش

فلمنو ریابی طاقت‌فرسا: توان‌فرسا، سخت و تحمل‌ناپذیر / غربت: بیگانگی، دوری، دور شدن از دیار خود

فلمنو ادیع دلگرم بودن **از** امیدوار بودن / پوسيiden روح **از** به مرور زمان آزردن و از بین رفتن / زیر پا گذاشتن **از** بی‌توجهی و

اهمیت ندادن / کم آوردن **از** بی‌انگیزگی و ناامیدی، خسته شدن

درس پنجم

روان خوانی

تا غزل بعد...

درک و دریافت

- ۱ متن «آغازگری تنها» و «تا غزل بعد» را از نظر زاویه دید و شخصیت‌های اصلی مقایسه نمایید.

راوی در داستان «آغازگری تنها» سوم شخص یادانای گل است که خود از شخصیت‌های داستان نیست اما داستان را تعریف می‌کند.

راوی در داستان «تا غزل بعد» اوّل شخص است که خود یکی از شخصیت‌های داستان بوده و اتفاقات را زنده‌بیک حس کرده و به تعریف آن می‌پردازد.

- ۲ در این متن، از چه راهکارهایی در رویارویی با دشواری‌های اسارت بهره گرفته شده است؟

ایجاد گروه‌های مختلف، برگزاری مسابقات ورزشی، برگزاری کلاس‌های آموزشی، اهدای جوازی، اجرای نمایش و دکلمه خوانی و مقاله خوانی

وازگان جدید درس پنجم

وازگان جدید درس آغاز

اجنبی: بیگانه، خارجی

اذن: اجازه، رخصت

اعطا: واجداری، بخشش، عطا کردن

افراط: از حد درگذشتن، زیاده‌روی، مقابل تفریط

التهاب: شعلهور شدن و برافروختن؛ مجازاً ناآرامی، بی‌قراری، اضطراب

بختک: موجود خیالی یا سیاهی‌ای که بر روی شخص خوابیده می‌افتد؛ کابوس

تحت‌الحمایگی: تحت‌الحمایه بودن؛ تحت‌الحمایه ویژگی کشور، سرزمین یا فردی است که معمولاً به موجب پیمانی با یک کشور نیرومند، تحت حمایت او در می‌آید و در عوض، امتیازات و اختیاراتی به او می‌دهد. تحت‌الحمایگی در مورد یک کشور یا سرزمین، یکی از اشکال استعمار و مرحله‌ای قبل از تبدیل کامل به مستعمره است.

قسخیر: تصرف کردن جایی معمولاً با زور^۱

تفریط: کوتاهی کردن در کاری

توازن: تعادل، برابری

جنون: شیفتگی، شیدایی، شوریدگی

چنبره‌زدن: چنبر زدن، حلقه زدن، به صورت خمیده و حلقه‌وار جمع شدن

خصال: جمیع خصلت، خوی‌ها، خواه نیک باشد یا بد

واژگان جدید درس پنجم

دارالسلطنه: پایتخت؛ در دوره صفوی و قاجار، عنوان بعضی از شهرها که شاهزاده یا ولیعهد در آن اقامت داشت.

درایت: آگاهی، دانش، بینش

زیونی: فرومایگی، درماندگی

زببورک: نوعی توب‌جنگی کوچک دارای دو چرخ که در زمان صفویه و قاجاریه روی شتر می‌بستند.

شايق: آرزومند، مشتاق

صفیر: صدای بلند و تیز

طاقت‌فرسا: توان‌فرسا، سخت و تحمل‌ناپذیر

غیوت: حمیت، تعصب

کورسو: نور‌اندک، روشنایی کم

معبد: پرستشگاه، محل عبادت

مقرّر: معلوم، تعیین‌شده

موعد: هنگام، زمان

موزون: هماهنگ، خوش‌نوا

فهمیب: فریاد بلند، به ویژه برای ترساندن یا اخطار کردن

وجد: سرور، شادمانی و خوشی

ولایات: جمیع ولایت؛ مجموعه شهرهایی که تحت نظر والی اداره می‌شود؛ معادل شهرستان امروزی

وارڭان املايى درس پنجم

بر و بازویی رعنا - هیجان و هیاھو - آغا محمدخان - اعطای ولايتعهدی - دارالسلطنه - خط مقدم دفاع - قائممقام - اذن و اجازه - خواست و اراده - رعيتپروری و تدبیر - طوایف و ولایات - مقابله و دفاع - تصرف قبائل مجھز - ضرر و زیان - بساط و گستردنی - لعب تشریفات - تبوتاب و التهاب - تحتالحمایگی گرجستان - چیرگی محض - قوای رقیب - قاطر و استر - طبل و شیپور - مصمم و مشتاق - ناظران معبد - نہیب و صفیر - حصار و محاصره - عرصه روز محشر - قلّه‌های قفقاز - مخلصانه و صمیمی - بار خفت و خوف - علی رغم و برخلاف - تحسین و اعجاب - قبول شرایط - تازگی و فرسودگی - صدای مهیب - تعلیم و تعلم - اداره عالمانه و عادلاته - لازمه حضور - درایت و آگاهی - خصال و ویژگی‌ها

آغازگری تنها

وارثگان املایی درس پنجم

زندان موصل - اسارت و بندگی - شخصیت فرزانه - دریغ و افسوس - شایق خطا ط - لوحها و کتبهها - وقفه و معطلی - ذوق و

سوق - مقرر و معین - قربان صدقه - قرآن و نهج البلاغه - مفصل و مختصر - علاقه مندان صلیب سرخ - اعیاد مذهبی - بعثی ها -

تا غزل بعد ...

تئاتر و نمایش - مقاله نویسی و دکلمه خوانی - ظرافت های موزون - محتوای مقاله - غیرت و جنون - کری خوانی و رجز خوانی -

از لحاظ روحی - آله یاس - طرد شدن و رالدن - افراط و تفریط - شرایط طلاقت فسا - خاطرات اصغر رباط جزی

پاپن

